

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 lipca 1948 r.

o wysokości, zasadach ustalania i wypłacania odszkodowania, diet oraz kosztów przejazdu ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 80 § 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 71, poz. 476 i z 1946 r. Nr 12, poz. 76) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ławnicy, utrzymujący się z dziennego zarobku otrzymują na żądanie za złożeniem zaświadczenia pracodawcy odszkodowanie za utracony w związku z czynnościami urzędowymi w charakterze ławnika zarobek. Odszkodowanie za utracony dzienny zarobek otrzymuje ławnik w wysokości do 1.000 złotych.

§ 2. Ławnicy zamieszkali poza siedzibą sądu, otrzymują diety w wysokości 200 złotych dziennie oraz zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji do sądu i z powrotem. Przy jeździe koleją zwraca się najwyżej koszt przejazdu drugą klasą. Jeżeli w miejscu zamieszkania ławnika nie ma publicznych środków komunikacji, ma on prawo do zwrotu kosztów przejazdu według zatwierdzonej przez władzę taryfy najmu koni, a w braku takiej taryfy — według cen, odpowiadających miejscowym stosunkom.

Zwrot kosztów przejazdu należy się ławnikowi także w przypadku korzystania przezeń z własnego środka komunikacji.

Ławnicy, otrzymujący odszkodowania przewidziane w § 1 nie tracą prawa do diet.

Art. 3. O przyznaniu diet, kosztów przejazdu i odszkodowania za utracony zarobek oraz o wysokości tego odszkodowania orzeka prezes sądu, przy którym ławnik jest ustanowiony.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 177).

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Leon Chajn*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

w z. *Edmund Giebartowski*